

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ŞEYTANIN RESMÎ HİZMETE MAHSUS DOSTLARI

Ramazan YILMAZ

Allahü Teala Buyuruyor ki:

“İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidayetin kendisi olan ayetleri insanlar için biz kitapta açıkladıktan sonra gizleyenler var ya mutlaka onlara Allah lanet eder. Lanet edebilecek olanlar da lanet ederler.” (Bakara Suresi: 2/159)

“Allah'ın indirdiği kitaptan bir şeyi gizleyip de bununla biraz para alanlar, gerçekten karınları dolusu ateşten başka bir şey yemezler. Kıyamet günü Allah onlara ne söz söyler, ne de kendilerini temize çıkarır. Onlara sadece acı veren bir azab vardır. İşte onlar, hidayeti verip sapıklığı, affedilmeyi bırakıp azabı satın alan kimselerdir. Bunlar, ateşe karşı ne kadar da sabırlıdır!” (Bakara Suresi: 2/174-175)

“Bir zaman Allah, kendilerine kitap verilenlerden, "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz." diye söz almıştı. Onlar ise bunu kulak ardı ettiler ve onu az bir dünyalığa değiştirdiler. Yaptıkları bu alışveriş ne kadar kötüdür.” (Ali İmran Suresi: 3/187)

“Allah'ın ayetlerini az bir çıkara değiştirdiler de Allah yolundan engellediler. Gerçekten de bunlar ne fena şeyler yaptılar.” (Tevbe Suresi: 9/9)

“Onlar ebedi olarak onun altında kahrılır. Ne azabları hafifletilir, ne de kendilerine göz açtırılır.” (Bakara Suresi: 2/162)

“Ancak tevbe edip halini düzelterek gerçeği söyleyenler başka. İşte onları ben bağışlarım. Ben çok merhamet ediciyim, tevbeleri çokça kabul ederim.” (Bakara Suresi: 2/160)

T.C. batı hukuku ile idare edilen, demokratik, laik, bir ülkedir. İslâmi esaslarla hiçbir ilgisi olmadığı gibi, İslâm'dan ve İslâmi değerlerden oldukça rahatsız olan, bunun için ta cumhuriyetin ilk kuruluşundan bu yana, İslâmi görülen tüm değerlere savaş açan bir yapıya sahiptir.

T.C. kuruluşundan beri, kimi zaman gerçek İslâm alimlerini dar ağaçlarında sallandırmış, kimi zaman da Kuran'ı Kerimleri toplatıp eşeklere yükleterek dağlarda yaktırmış; samanlıklarda, kuytu köşelerde, Kur'an öğreten alimleri jandarma dipçikleri altında işkenceye tabi tutmuş, Kur'an ve İslâmi değerlerin yasakladığına dair kanunlar, tüzükler çıkarmıştır. Yani laik, demokratik T.C. için İslâmi değerler, yıllar boyunca, en büyük düşman olarak görülmüştür. Bu düşmanlık sonucunda laik sistem, Yüce Allah'ın haram kıldığını serbest, Allah'ın helal kıldığını da yasaklamıştır. Bunlardan birkaç örnek; İslâm'da zina, en büyük günahlardan biri olduğundan dolayı haram edilmiş iken, laik sistem kendi eliyle kadınların birçoğunu, ruhsatlı fahişeler olarak piyasaya sürmüş, genelev ve pavyonlarda pazarlayarak zinayı serbest bırakmıştır. Hatta bu sektörden vergi alarak onları teşvik etmiş, vergi rekortmenlerini bu sektörden çıkartmıştır. Faizle işgal etmenin Allah'a ve Resulüne savaş ilan etmek olduğunu ve faizcilerin çok günahkar kafirler olarak ebediyen cehennemde kalacaklarını bildiren Kur'ani gerçeğe rağmen, demokratik T.C. laiklik adına, Allah'ın haram ettiği bu çirkin ve sömürüye dayalı fiili serbest bırakmış, teşvik etmiş ve ekonominin temeli olarak kabul etmiştir. Yine şeytanın (aleyhillane) pisliliği olarak bildiren kumar ve içki, laik sistem tarafından genç beyinlerin iğfali için üretilmiş, cazip hale getirilerek piyasaya sürülmüştür. Tesettürün İslâm'da çok önemli bir yeri vardır, kadına kişilik kazandıran, zinaya giden yolları kapatan, çıplaklık kültürüne ve kadını teşhire engel olan, en önemlisi de Yüce Allah'ın emri olan bir fiildir. Laik rejim, laiklik adına Allah'ın emrettiği bu fiile de savaş açmış, okullara, iş yerlerine tesettürlüleri almamıştır. Her fırsatta tesettürü kötüleyerek kadının mahrem yerlerini, daha doğrusu kadının bizzat kendisini; tv, radyo, basın yayın organlarında, sokakta, teşhir etmiş, eski cahiliye dönemlerinde olduğu gibi pazarlamıştır.

Evet, laiklik adına, bir taraftan İslâmi esaslara savaş açan demokratik T.C. diğer taraftan bir diyanet işleri başkanlığı oluşturarak bu kurum vasıtasıyla kiraladığı vaiz, müftü ve namaz kıldırma memurlarını görevlendirmiştir. Acaba İslâm'ın can düşmanı olan laik sistem neden din adamı kisvesi altında kiralık görevliler tayin ediyor? Neden bir zamanlar toplatıp eşeklere yükleterek dağlarda yaktırdığı Kur'an'ı Kerimleri, şimdi Kur'an kurslarında, daha önce jandarmaya dipçiklettiği kişilerin çocuklarına, torunlarına öğretiyor? Acaba sistemin mi mantığında ya da sistemin kendisinde bir değişiklik mi meydana geldi? Yoksa Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmeden İslâmi hükümetler mi kuruldu? Aslında bütün bu soruların cevabını

yine laik sistemin kurucuları ve düşünürleri, çok açık bir şekilde veriyorlar. Hem de yazılı olarak, hiç kimseden çekinmeden, baskı altında kalmadan...

Allah'ın dinine verdiği zararlar öğrenen, İslâm dinine düşmanlığı ile meşhur olan Cemal Bayar, "Ben de yazdım" adlı eserinde; İmam Hatip Okullarını, Kur'an Kurslarını niçin açtıklarını, ezanı neden Arapça okuttuklarını çok açık bir ifade ile ortaya koyuyor. Bayar, İsmet İnönü'nün düştüğü hataya düşmeyerek, İslâmi değerlere sahip olduklarını zanneden halka, açıktan açığa düşmanlık yapmıyor, Kur'an'ı Kerimleri toplatıp yaktırmıyor, ezanı Türkçe okutmuyordu. Bilakis tam aksine İmam Hatip okulları açtırıyor, Kur'an Kurslarına izin veriyor, ezanı Arapça okutuyordu. Adı geçen eserinde bütün bu yaptıkları işlerle devrim bahçesini suladığını ifade ediyordu:

"Bir barajın önünde biriken sular alt kanallardan tahliye edilmezse nasıl ki bendini yıkacaksa, İslâmi birikimin de bu küçük işlerle deşarj edilmemesi halinde Atatürk devrimlerini yerle bir edecektir."

Özet olarak yukarıda ifade edildiği gibi, Bayar ve D.P. (Demokrat Parti) İslâm'ın ya da halkın yararına değil, Atatürk devrimleri yararına ezanı Arapça okutuyor, İmam Hatip okulları açtırıyordu. Bu yapılanlara, inandığını söyleyen halkın, laik sisteme itaat ve sadakatini artırmaya çalışıyorlardı. Yoksa İslâmi esaslar toplum tarafından daha iyi anlaşılmalı diye yapılmıyordu. Çünkü aynı mantık diğer taraftan da 163. maddeyi çıkartarak Allah demeyi suç sayıp, faillerini cezalandırıyordu.

Laik sistemin tebaası olan halk, İslâmi esasları net olarak bilmediğinden, yapılanları kendi yararına zannediyor, bu yapılanların niçin yapıldığını, kimlerin bundan yararlandığını bilmiyordu. Bu yapılanların ve halkın inancı üzerinde döndürülen dolapların farkında olanlardan biri de Süleyman Hilmi Tunahan isimli Kur'an öğreticisi şahıs, öğrencilerine, İmam Hatip okullarından çıkacak namaz memurlarının arkasında namaz kılma memurlarını öğütüyordu. Çünkü Tunahan, İslâmi değerlere düşman laik sistemin temsilcileri olan namaz kılma memurlarının rejime hizmet ettiklerini biliyordu.

Bugün İmam Hatip okullarından mezun olduktan sonra Diyanetin emrine giren namaz memurlarının, müftü ve vaizlerin İslâmi bilgilerine ve kişiliklerine bakıldığında, bunların İslâm'dan ne derece uzakta oldukları ve İslâm'dan çok laik sistem tarafından beslenmekte, yaptıkları görevleri dolayısıyla, rejimden maaş alarak ayakta kalmakta oldukları açıkça görülecektir.

Laik sistem, kendi emniyeti için kurduğu ve emniyet sübobluğu yaptırdığı Diyanet örgütüne yalnızca eleman yetiştirmekle kalmamış, aynı zamanda da bu yetiştirdiği elemanlarına işleyecekleri dini cinayetleri karşılığında, bütçenin her yıl düzenli olarak ve miktarı laik rejimin çok önemli bakanlıklarının bütçelerinin 10,15 katı parayı bütçesinden rüşvet olarak vermiştir.

Diyanet teşkilatı, kendisine yükletilen, dini vicdanlara hapsedme görevini, hiç şüphesiz, laikliğin esaslarına ve prensiplerine uygun bir şekilde yerine getirmiş ve halen hiç aksatmadan bu görevini yerine getirmektedir. Bunun için İslâmi esaslardan birçoğunu örtbas etmiş, gizlemiş, birçoğunu da çaptırarak asıl anlamlarından saptırmıştır. Yani diyanet işleri teşkilatı, Yüce Allah'ın dinini, kiraladığı müftü, vaiz ve namaz kıldırma memurları vasıtasıyla açıkça katletmiştir. Bunun için toplumun Kur'ani düşünenleri, bu teşkilata cinayet işleri teşkilatı adını vermiş, bu teşkilatın atadığı namaz memuru, müftü ve vaizlere itibar etmemiştir.

Laik sistem tarafından kurulan diyanet işleri teşkilatı, felsefesine uygun kişileri, ücret karşılığında, müftü, vaiz ve namaz kıldırma memuru olarak kiralamış, bunlara görevlerini bildirerek halkın önüne çıkartmıştır. Bu görevlilerde kendilerine verilen görev gereği, Kuran'ın bütünü Arapça okudukları halde, bir kısmını gizleyerek diğer kısımlarının anlamlarını halka ulaştırmaya çalışmışlardır. Yani bu görevliler Kur'ani gerçeklerin bir kısmını aldıkları ücret karşılığında bile bile gizlemişler, halka ulaştırmamışlardır.

Bu ücretli görevlilerin, dinin bu kadarını bildikleri söylenemez. Çünkü bir üst ayeti okuyup onun altındaki ayetleri görmemek mümkün değildir. Kur'an'ı Kerim'deki iyilik, güzellik, yardımseverlik ayetlerini sürekli okuyarak, içki, kumar, zina ve faizin kesin haram olduğunu, bunları serbest hale getirenlerin hiç şüphesiz kafir olduklarını, hakimiyetin Allah'a ait olduğu gerçeğini toplumdan gizleyen Diyanet görevlileri, ancak bu şekilde kendilerine verilen görevleri ifa etmektedirler. Bu görevlilerin böyle yapmasını isteyen, diyanet teşkilatını kuran laik sistemin ta kendisidir. Ancak şu unutulmamalıdır ki, Yüce Allah (c.c.), indirdiği açık delillerin tümünü açıklanmasını istemekte ve bir kısmını gizleyenlere, lanet edileceğini bildirmektedir.

“İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidayetin kendisi olan âyetleri insanlar için biz kitapta açıkladıktan sonra gizleyenler var ya mutlaka onlara Allah lanet eder. Lanet edebilecek olanlar da lanet ederler.” (Bakara Suresi: 2/159)

Diyanetin bu görevli müftü, vaiz, namaz kıldırma memurları, laik rejimden aldıkları birkaç kuruş maaş uğruna, Yüce Allah’ın açıkça indirdiği delilleri ve hidayeti gizleyerek, ebedi ve küçük düşürücü cezaya hak kazanmışlardır. İşte bunlar için öngörülen ceza:

“Allah’ın indirdiği kitaptan bir şeyi gizleyip de bununla biraz para alanlar gerçekten karınları dolusu ateşten başka bir şey yemezler. Kıyamet günü Allah onlara ne söz söyler, ne de kendilerini temize çıkarır. Onlara sadece acı veren bir azab vardır. İşte onlar, hidayeti verip sapıklığı, affedilmeyi bırakıp azabı satın alan kimselerdir. Bunlar, ateşe karşı ne kadar da sabırlıdır!” (Bakara Suresi: 2/174-175)

Oysa kitaba varis olanlar, kitabı açıp okuyanlar onu açıklamakla mükellef tutulmuşlardır. Diyanetin maaşlı elemanları ise, aldıkları birkaç kuruş için, onu gizlemişler, hükümlerini saptırmışlar ve böylece Kitab’ın hükümlerini arkalarına atmışlardır.

“Bir zaman Allah, kendilerine kitap verilenlerden, "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz." diye söz almıştı. Onlar ise bunu kulak ardı ettiler ve onu az bir dünyalığa değiştirdiler. Yaptıkları bu alışveriş ne kadar kötüdür.” (Ali İmran Suresi: 3/187)

Böyle yapmakla Allah’ın yoluna engel oldular ve O’nun hükümlerini toplum tarafından anlaşılacak hayata hakim olmasına engel oldular. Aldıkları az bir ücret için, din ve devlet bütünlüğünü bünyesinde barındıran İslâmi esasları, vicdanlara hapsedtiler. Vicdanlara hapsedilen bir din de hiçbir zaman hayata hakim olamaz. Zaten laik Kemalist sistemin de istediği bu değil miydi? Namaz memurları, müftü ve vaizler, dinin toplum tarafından anlaşılmasını engellemekle, kötülüklerin toplum hayatına egemen olmasına destek oldular.

Diyanetin görevlileri kötülüklerin toplum hayatına egemen olması için, elbette ki kötülüğü övüp yüceltmediler; zaten ollara bu görev de verilmiş değildi. Kötülükleri, başkaları, bizzat rejimin kendisi toplumun önüne çıkarıldı. Fakat toplumdaki dini inanç bu kötülüklerin yayılmasına engel oluyordu. Bu dini inanç, toplumdan kaldırılmadıkça bu kötülükler topluma hakim olamayacaktı. Öyleyse dini inançlar ya toplumun hayatından tamamen kaldırılmalıydı, yahut ta, vicdanlara hapsedilmeliydi ki, kötülükler meydana açılabilirdi. Ve dini vicdanlara hapsedme işi, toplumun içerisinde güvenilir kişilere verilmeliydi veya bu iş din adına yapılmalıydı ki toplum bunun sonucunda laik Kemalist sisteme karşı cephe almasın. İşte bu görev yani dini siyasetten, yönetimden, hayatın bizzat kendisinden ayrı tutarak vicdanlara hapsedme işi bu diyanetin paralı uşaklarına verildi. Hatta yukarıda da belirttiğimiz gibi bunun için devlet kasasından en büyük pay diyanete ayrıldı. Bakınız bu diyanetin paralı uşaklarının en eskilerinden olan Ahmet Hamdi Akseki isimli şahıs, laik sistemin dini siyasetten çekip vicdanlara hapsedme felsefesine canı gönülden katılmış, yazdığı yazılarda İslâm’dan ve İslâm’ın siyasi görüşünden ne kadar gafil olduğunu ortaya koymuştur. Aşağıdaki yazısı da bunun bariz örneğidir.

“Din bir devlet işi değil, bir vicdan işidir. Nerede devlet, fertlerin din işleriyle meşgul olmuş ve bunu nizamlamaya kalkmış ise orada bir huzursuzluk başlamıştır. Çünkü öyle yerlerde zamanla din siyasete, netice itibari ile de şahsi menfaate alet edilmiş, taassup hakim olmuş, İslâm dininin esas vasıflarından biri olan şefkat ve müsamaha ortadan silinerek, yerini zulüm ve ceburruta bırakmıştır.” (İslâm fitri, tabii, umumi bir dindir, 1/576)

İşte bu şekilde diyanet yetkililerinin en tepesinde bulunan diyanet işleri başkanından tutunda en alt kademesindeki namaz kıldırma memuruna kadar hepsi dini vicdanlara hapsederek gizlemişler, hakkın toplum tarafından anlaşılmasına engel olmuşlardır. Bu ise yapabilecekleri en kötü işlerdendi.

Şu soruların cevaplarını kendi kendimize vermeye çalışırsak meseleyi daha net anlamış oluruz. Acaba bugüne kadar hiçbir diyanet yetkilisinin hakimiyet ve egemenlik hakkının sadece Yüce Allah’a ait olduğunu, Allah’ın indirdiği hükümler dışında kanun ve yasa vaazdenlerin kesinlikle kafir olacaklarını, bu sahte rablere kesinlikle itaat edilmemesi gerektiğini, itaat edenlerin aynı onlar gibi dinden çıkmış müşrikler sınıfına katılacaklarını anlattığına şahit olduk mu? Yaşadığımız coğrafya üzerinde hüküm süren tağutlara karşı zerre

kadar dahi olsa bir sevgi beslemememiz gerektiğini, onlara ve yandaşlarına buğzedip düşmanlık göstermemiz gerektiğini, demokrasinin bir put demokratların ise bir putperest olduğunu, her üçbeş yılda bu demokratik dine taze kan pompalamak adına yapılan yeni rabler ve yeni ilahlar seçme girişiminden “ben müslümanım” diyen bir ferдин uzak durması gerektiğini, bunun zıddına bir hareketin şirki ve küfrü gerektiren bir amel olacağını, hiç bu paralı kölelerden işittik mi acaba? Hayır kesinlikle işitmedik.

Aslında İslâmın tarih boyunca üzerinde durduğu ve bunca mücadele verdiği temel mesele hakimiyet ve idarenin sadece Allah’a tahsis edilmesidir. Tarih boyunca tevhidşirk kavgasının yegane sebebi budur. Toplumun gözünde İslâmı temsil eden bir kimsenin insanlara ilk ulaştırması gereken temel meselenin “Hakimiyet kayıtsız şartsız Allah’ındır” ilkesi olmalıdır. Ama bu temel meseleden öncelikle bu bel’amlar bihaberdir. Haberi olanlar ise rızık endişesi içine girmekteler. Demokratik diktatörlüğün idari mekanizmasına oluşturan rablerine itaatten bir an bile geri durmamaktadırlar. Ayrıca bugün bu ülkede yaşanan hakimiyet ve idarenin Allah’dan gasbedilmesi sorunu bu samiri soylu bel’amların görevleri de değildir. Onlara rableri bu görevi vermemiştir ki. Bilakis onlara verilen görev dinin özünü oluşturan bu meseleleri kesinlikle halktan gizlemek, bunun yerine laik Kemalist sistemin belirlediği meseleleri halka anlatmaktır.

“Allah’ın âyetlerini az bir çıkara değiştirdiler de Allah yolundan engellediler. Gerçekten de bunlar ne fena şeyler yapageldiler.” (Tevbe Suresi: 9/9)

Diyanetin ücretli uşaklarının, ister bilerek ister bilmeden hangi nedenle olursa olsun hakkı gizleyerek laik sistemin belirlediği meseleleri, onların Kur’an’ı böldüklerinin, parça parça ettiklerinin, O’nun hükümlerini gizlediklerinin açık delilidir. Bunun hesabı elbette sorulacak, elbette hak ettikleri cezaya çarptırılacaklardır.

“Onlar, Kur’ân’ın bir kısmına inanıp bir kısmına inanmayarak onu kısım kısım böldüler. Rabbin hakkı için biz, mutlaka onların hepsini yaptıklarından dolayı hesaba çekeceğiz. Şimdi sen emrolunduğunu açıkça tebliğ et. Müşriklerden yüz çevir. Muhakkak ki alay edenlere karşı biz sana yeteriz.” (Hicr Sures: 15/9195)

Kur’an’ı bölüm bölüm ederek bir bölümü ile hareket edenler için Kur’an’ın öngördüğü ceza; dünya hayatında laik sistemin isteklerine göre hareket ettiklerinden dolayı rezillik, rezillerin ahiret cezası ise, azabın en şiddetlisine itilmektir.

“Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Şu halde içinizden böyle yapanlar, netice olarak dünya hayatında perişanlıktan başka ne kazanırlar, kıyamet gününde de en şiddetli azaba uğratılırlar. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.” (Bakara Suresi: 2/85)

Diyanetin ücretli memurları, diyanetin emir ve yasaklarını Allah ve Resulü’nün emir ve yasaklarının üstüne çıkarmışlardır. İşte bugün camilerin ibadeti karşı mesai saatleri dışında kilitlenmesi bunun en açık örneğidir. Mesai saatleri dışında insanların nasıl ibadet edecekleri onların hiçbir zaman dertleri olmamıştır. Bu ücretli bel’amların yaptıkları tek şey Allah’tan başka rablerinin emirlerine harfiyen uymaktır. Acaba mesailerinin dışında ibadet yerlerini kapalı tatmayı onlara Yüce Allah mı emretmiştir, yoksa Allah’tan başka rab edindikleri efendileri mi emretmiştir?

Bu paralı namaz memurlarının, Allah’tan başka rablerinin emirlerini Allah ve Resulü’nün emir ve yasaklarından üstün tutmaları sonucunda Kur’ani emirler onlar için hiçbir şey ifade etmemektedir. Bunun diğer bir örneği ise; cenaze namazları ile ilgili tutumlarıdır. Kur’an’ı Kerim, Allah’ın dininden hoşlanmayan, fasıkların ve münafıkların namazlarının kılınmamasını, mezarları başında durulmamasını isterken, bu namaz memurları, bırakın münafık ve kafirleri, Allah’ın dinine, Kur’an’a, Resule ve Müslümanlara düşman olan dinsizlerin bile namazlarını kıldırarak, onlar için dua etmektedirler. Namazdan sonda da bu dinsizlerin ölüsünü almaya gelenler “kahrolsun şeriat” diyerek İslâma saldırmaktadırlar.

“Ve onlardan biri ölürse asla namazını kılma ve kabirinin başına gidip durma. Çünkü onlar Allah’ı ve Resulünü tanımadılar. Ve fasık olarak can verdiler.” (Tevbe Suresi: 9/84)

Şimdi bir tarafta Yüce Allah’ın emri, diğer tarafta Diyanet ve Laik sistemin emri var. Namaz memurları tüm bu tutumlarıyla Allah’tan başka rablere yani laik sistemin yöneticilerine tabii olduklarını ortaya koyarak, Yüce Allah’ın emirlerinin tersine hareket etmektedirler. Bu davranışlarıyla da kitabın hükümlerini arkalarına atmış olmaktadır.

Diyanete, daha doğrusu laik sisteme, hizmeti ibadet kabul eden müftü, vaiz ve namaz kıldırma memurlarından oluşan bu gurup içinde bulundukları bu teşkilattan tevbe ederek Allah’a ve O’nun Yüce Kitabına teslim olmadıkları ve Kur’ani gerçekleri insanlara olduğu gibi anlatmadıkları sürece ne Müslümanlarla beraber olabilirler ne de Yüce Allah tarafından bağışlanabilirler.

“Ancak tevbe edip halini düzelterek gerçeği söyleyenler başka. İşte onları ben bağışlarım. Ben çok merhamet ediciyim, tevbeleri çokça kabul ederim.” (Bakara Suresi: 2/160)

İşte tüm bu Kur’ani gerçeklerden sonra bu paralı namaz memurlarını ve diyanete bağlı tüm bel’amları İslâmi gerçekleri saptırmaktan vazgeçmeye ve tevbeye davet ediyoruz. Aksi halde: “Onlar ebedi olarak onun altında kalırlar. Ne azabları hafifletilir, ne de kendilerine göz açtırılır.” (Bakara Suresi: 2/162)